

בתל-אביב

יזבי סיפורה כיצד הגיעה להיות בלדרית סמים:

הייתי שם בדירה באחד הער-ים, כאשר שימעון הגיע. הוא שאל אותי אם אני מוכנה לקסוף איתו לאיזה מקום בשעה 8. הוא לא פירט באיזה עניין ואני הסכתי.

לשפיגלר היתה מכונת קורטינה. נסענו לתחנה המרכזית החדשה ו שם עצרנו באיזה צומת. בדיוק בשעה 8 עבר בכביש בחור על אופנוע, שלא היכרתי. אפילו לא ראיתי את הפנים שלו. שימעון התייחס אליי אחריו.

הוא עצר ברחוב קטן וחשוך, ירד מהאופנוע ויחד עם רוכב האופנוע ניגש לבניין עזוב. לאחר כמה דקות חזר התניע את המכונת ואמר לי שאכין את התיק שלי. הוא נתן לי כסף למונית וחבילה עטופה בניילון. תיארתי לעצמי שהם סמים. הכל היה במהירות ואני לא הבנתי בדיוק מה קורה. הוא אמר לי: "תרדי מהמכונת ותגיעי עם מונית אליו הביתה". הוא אפילו לא שאל אם אני מסכימה.

הגעתי עם המונית לבתיים, שם הוא חיכה לי ליד הבית עם אחיו יוסי. עלינו אליו הביתה. שם הורתי את החבילה העטופה בניילון ונתתי לו אותה.

כשפתחו את החבילה, ראיתי שם כמות אבקה לבנה. אני הבנתי שהם הירואין. הוא ואחיו התחילו לחלק

בלדריות אדרי, רונן ומרדכי. הסוהר היפנה את הגב, ואני נכנסתי להריון!

גורדינה בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב. נהוג שאסירות מנווה-תרצה המור באות לבית-המישפט בתל-אביב, מובאות יום קודם לאברכיב, שם הן לגות, ובבוקר מוסעות לבית המישפט.

רינה ועקנין היא חברתה של שמוליק אנג'ל, היא מכירה את יוסי רונן. היא מצאה את יוסי בחדר-האוכל בבית-המעצר, שם סי-

אותנו היו שוטרים סמויים. היו גם האונות בטלפון שלי ושל יפה. הבנתי שנפלנו קורבן לסוחר-הסמים שפיגלר, שניצל את התמימות שלנו ונתן לנו לעשות את השטיות האלה.

אנחנו לקחנו את זה בתור הרפתקה. עד שגילינו שזה בעצם מעשה חמור. ובמעצר התחלתי לראות מה קורה איתי. גם במישטרה הבינו שאנחנו קור-

אני לא התמצאתי בעניינים אלה. ברחתי הביתה ונשארתי שם. שימעון בא, התרחץ והחליף חולצה. נעצרנו בשעה 5 בערך. אז הבנתי ששימעון דאג לעצמו יופי. אחר כך, במישטרה, הסבירו לי איך ש-

הוא יצא פיקח. הוא, שפיגלר, רחץ ידיים בנפט והחליף חולצה, כדי שלא תהיינה הוכחות נגדו. אחר כך הבנתי בדיקה, שהמישטרה פיורה זרחה

הגעתי לבית של קלרה ויפה. ראיתי קורטינות חונות ליד הבית וראיתי בחור יוצא עם משדר מ-מכונת נכנס לכניסת-הבית. לא ייחסתי לזה חשיבות.

כשנכנסתי לדירה, ראיתי שני

יפה: "דיברתי עם שמעיה בטלפון ומיד נדלקתי

עליו!" * יוסי: "עשיתי טובה לשפיגלר והפכתי

בלדרית סמים!" * קלרה: "הבנתי ששמעון

דאג לעצמו ואילו אני נתפסתי ע"י המישטרה!"

פרה לה כי היא מאוד קשורה ל-שמוליק, וכי אם משהו יקרה לה, היא מוכנה אפילו להתאבד בשביל

לה. יוסי הבינה את משמעות הדבר, וקיוותה כי לא יודע לרינה דבר על הריונה של יפה מאנג'ל.

רינה ועקנין החזירה לנווה-תרצה אחרי מישפטה. כעבור שבועיים, כאשר הסיפור של ההריון הודלף לעיתונים, תקפה רינה ועקנין סוהר רת בנווה-תרצה, כל זאת במטרה מפורשת להגיע לבית-המעצר אביר

כביר. קלרה פגשה את רינה ועקנין ו-לא איפשרה לה לפגוש את יפה. לכן כתבה רינה מיכתב ליוסי, שי-אותה הכירה. במיכתב שאלה כיצד מעזה יפה לטעון כי היא בהריון משמעה. היא כתבה שאיננה מזוהה עם יפה שלא פגשה בה, מכיון ש-התחנך בלעזט בה ולהוציא לה את הולד מהבטן.

עניין המיכתב נודע למנהל ה-כלא אברכיב. המיכתב נמסר לידי דאגני, שהגה מנהל בית-המעצר.

דואני החליט כי לבנות, וביחוד ליפה, צפויה סכנה ממשיה וקבע כי כל עוד שתי אלה - יפה ויוסי - נמצאות באברכיב, לא תוכנסנה יותר אסירות לבית-המעצר לפני נסיעתן לבית-המישפט, כדי למנוע אימונים ותקריות אלימות בעתיד. שלוש הצעירות שוחררו בינתיים והן חוששות מהתנשקות עם כל מיני גורמים עוינים מן העולם התחתון.

יפה וקלרה מתכוונות לעזוב את דירתן בימים אלה. יוסי עדיין חייבת, ומתגוררת עם אמה.

נעמי ארודה

בנות של סוחר-הסמים, ולחצו עלינו לספר את האמת ולא להיות גיבורות, כשאין על מה.

אני מודה למישטרה היום, ש-פקחו לי את העיניים ועזרו לי, ואני מקווה לא להמשיך להידרדר

לסמים קשים. **עד כאן סיפורה של קלרה.** בבית-המעצר באברכיביר הוכנינו יפה ויוסי לתא אחד. ליפה הגיעו עו אימונים ברצה, באמצעות אסירי רת, שנשלחה במיוחד לכלא נווה-תרצה, שם שוהה אשתו של שמעיה אנג'ל, שרה ("שמוליק") אנג'ל.

הסיפור החל ביום שאסירה מ-נווה-תרצה בשם רינה ועקנין, המרצה שם עונש מאסר על כניסתה, הגיעה לאברכיביר, לפני מתן

על החבילה שהחליפה, וכל הזרחה נדבק לי בידים ומתחת לבית-ה-רחץ על החולצה, שם החזקתי את החבילה.

כל תישעת העצורים עברו במישטרה בדיקת זרחה, ורק עלי מצאו את החומר. עמדנו בבדיקה בחדר חשוך והאירו עלינו עם מגורה כחולה. אחרי-כך העבירו את המגורה על הידיים וכל הגוף. הזרחה שהיה עלי האיר והכריק.

זאת הוכחה מספקת בבית-המיש-פט. את יפה ויוסי השאירו באברכיביר, ואיתי הפרידו ולקחו לירוש-

לים, למיגר-הרוסים. יותר מאוחר הבנתי לפי החקיר-רות, שעקבו אחרינו במשך כל הי-זמן ואפילו נהגיה-מוניות שהסיעו

שמעיה אנג'ל, מישיגן בבית-השיחוש

בלשים עומדים בכניסת הבית. הם שאלו לשמי והכניסו אותי פנימה. שם ראיתי את שפיגלר יושב בכי-ניסה עם אוזקים על הידיים.

נודע לי כי לקחו את קלרה ל-מעצר. יפה לא דיברה איתי. הם לקחו אותה יחד למעצר עם עוד בחורה בשם אורלי, שגרה בכרם-התימנים. עצרו את כולנו. היינו תישעה אנשים.

עד כאן סיפורה של יוסי. **מספרת קלרה על מעצרה:**

ביום השישי, יום המעצר, נסעתי עם שפיגלר לבתיים. שם קיבלתי תיק שקית ניילון עטופה כרגיל, כדי להעביר אותה לתחנה בכרם-התימנים ליד הסנוקר לאחיו של שפיגלר. יוסי, בדרך פתחתי את החביר-לה, כדי לקחת מגה. כשפתחתי את החבילה, גיליתי, להפתעתי, שבמי-קום לבן, יש שם קרטונים.

נבהלתי וזרקתי את כל החביר-לה.

"כולם שוטרים

סמויים"

כ שמיפירתי לשימעון ש-פיגלר על עניין הקרטון וכי זרקתי את החבילה, הוא הבין מיד שה "עבודה" של המישטרה, שי-החליפה את החומר ב"זולא" (מקום מחבוא של הסם).

שמעון ("שפיגלר") כבדוד ואשתו פאני, מונית בתחנה המרכזית החדשה